

at de baade kan og vil noget; og det omtalte Udvalg mener, at netop disse Folk bør belønnes, ikke blot, fordi de selv fortjener det, men ogsaa, fordi man derved opmuntret andre til at følge det gode Eksempel.

Udvalget henstiller derfor, at Husbonder og Arbejdsgivere, hvor de finder det formaalstjenligt, altsaa frivilligt, yder deres Folk et vist Procentbeløb af den Del af Lønnen, som indsættes i Sparekassen, og som først hæves, naar den Tid kommer, da Pengene skal bruges til at stifte egne Hjem for, og at der, naar den Tid kommer, yderligere af en offentlig Spare- og Tilskudsfond ydes et procentvis Beløb som Tilskud til det Beløb, de unge selv har sammensparet. Om dette Punkt staaer der i Spareforeningens Vedtægter følgende, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Denne Fond skal ved Bidrag fra Staten, Amts- og Sognekommunerne, Foreninger, offentlige Institutioner og private søges bragt op til en saadan Størrelse, at der, naar Sparerne faar deres Sparemidler udbetalt i Henhold til § 7, kan ydes et Tilskud af Fonden paa f. Eks. 25 pCt. af det paa Sparerens egen Bog indestaaende Beløb“.

Jeg tror, der ligger noget sundt i disse Tanker, og alle Parter vil sikkert staa sig vel ved en saadan Ordning. Husbonderne faar deres Vederlag betalt ved, at de i de allerfleste Tilfælde har en flittig og dygtig Karl; thi Sparsommelighed og Flid følges som Regel ad. Og Staten vil ogsaa være godt tjent med at yde en Præmie til en sparsommelig Mand, som allerede i Ungdommen har vist, at han kan og vil noget. Jeg vil føje til, at den Slags Mennesker vil som Regel blive gode Samfundsborgere.

Da den højtærede Formand har henstillet til Medlemmerne at fatte sig i størst mulig Korthed, har jeg her kun i store Træk omtalt dette Udvalgs Forslag og Planer, ogsaa fordi jeg ved, at en Deputation fra Udvalget i Sommer har henvendt sig til den højtærede Statsminister med Andragende om at søge oprettet en saadan særskilt Sparetilskudsfond til at udbetale et procentvis Beløb til det, de unge selv har opsparet. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Statsminister om hans Syn paa dette Udvalgs Planer og Forslag, om den højtærede Statsminister ikke mener, at der her er anvist en god Vej til at fremme Sparsommeligheden blandt de unge, saa at han kunde tænke sig at stille Forslag om Oprettelsen af en saadan særlig Sparetilskudsfond.

Dernæst har jeg et Par Spørgsmaal af lokal Art at fremdrage. Det ene drejer sig om Togforbindelsen Struer—Skive—Viborg og paa den anden Side Togforbindelsen mellem Viborg og Aalestrup. Det er et Spørgsmaal, som flere Gange har været fremdraget her i Tinget, saa vidt jeg husker første Gang af Skive-Kredsens daværende Folketingsmand Hr. Hans Nielsen; ligeledes har Skive Handelsforening indsendt et Andragende om at faa den uheldige Togforbindelse ændret. For to Aar siden omtalte jeg Forholdet her i det høje Ting, og nu i Aar har det ærede Medlem Hr. Mortensen omtalt det.

Det Tog, som udgaar fra Struer Kl. 5,57 Morgen, er i Viborg Kl. 7,51; men Toget fra Viborg til Aalestrup afgaar allerede Kl. 7,29. Man vil altsaa se, at Toget til Aalestrup er gaaet 22 Minutter, før Skive-Toget kommer ind. Den højtærede Trafikminister udtalte sig i Aftes om dette Forhold og mente ikke, det var let at ændre. Det kan jeg imidlertid ikke forstaa. Den højtærede Trafikminister henviste til Forbindelsen med Mors, men jeg vil tillade mig at pege paa en Udvej, som jeg mener kunde tjene til at gøre denne Togforbindelse bedre. Toget fra Skive kunde indvinde 10 Minutter ved en større Kørselshastighed, og Toget til Aalestrup kunde afgaa ca. 15 Minutter senere, saa var vi ude over den Kalamitet. Jeg synes, det er meget uheldigt, at der kun er een Forbindelse paa den Strækning; der er først Forbindelse Kl. 4 om Eftermiddagen, og en Mand, der skal rejse fra Skive til Aalestrup, kan altsaa ikke foretage den Rejse før om Eftermiddagen. Jeg skal henstille til den højtærede Trafikminister, at han vil overveje dette Forhold meget alvorligt, idet jeg haaber, at Resultatet skal blive en bedre Ordning af disse Forhold.

Dernæst beklager jeg meget, at den højtærede Trafikminister ikke synes at interessere sig særlig stærkt for Planen om en Havn ved Hjarbæk. Jeg har sidste Aar meget udførligt omtalt dette Spørgsmaal og paavist, hvilken stor Betydning dette Anlæg vilde have, ikke alene for Viborg By, men for hele Omegnen, idet nemlig 40 000 Mennesker kunde komme til at nyde godt af en saadan Havn. Den vilde ogsaa kunne blive til stor Gavn for Fiskeriet. Jeg kan endvidere sige, at den ogsaa vilde kunne blive til Gavn for den Domæne, den højtærede Trafikminister bestyrer, nemlig Statsbanerne, idet Statsbanerne saa vilde kunne faa deres Kul over Hjarbæk Havn og sikkert kunne faa